

Arrest

nr. 318 990 van 19 december 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat L. MAROY**
 Nederzwalmsesteenweg 40 B
 9750 ZINGEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 september 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 augustus 2024 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesememorie.

Gelet op de beschikking van 5 november 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat L. MAROY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaat M. DUBOIS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 27 augustus 2024 legt verweerder verzoeker een inreisverbod (bijlage 13sexies) van 10 jaar op. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker heeft een synthesesememorie ingediend.

2.2. Artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) stelt:

“Indien de verzoekende partij een synthesesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De synthesesememorie bevat in casu een letterlijke weergave van de middelen zoals opgenomen in het verzoekschrift zonder werkelijke repliek op de nota met opmerkingen, wat niet kan worden beschouwd als een samenvatting ervan (zie o.a. RvS 6 oktober 2014, nr. 228.644 en RvS 3 november 2014, nrs. 229.004 en 229.005). Hiermee wordt niet tegemoet gekomen aan de vereiste van een synthesesememorie zoals bedoeld in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet (vaste rechtspraak, zie o.a. RvS 28 november 2018, nr. 13.076 (c)).

3.2. Het enig verschil tussen het verzoekschrift en de synthesesememorie is immers dat:

- verzoeker op het einde van de toelichting van punt 1 in zijn synthesesememorie bijkomend opwerpt dat er in de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden met het feit dat hij na de feiten “*min. 7 jaar*” in de gevangenis heeft verbleven, dat hij hierbij “*(praktisch) geen tucht heeft opgelegd gekregen*” en dat vrouwen “*gelijkaardig*” zijn wat volgens hem blijkt uit het feit dat hij wordt bijgestaan door een vrouwelijke raadsman. Nu een betoog ter ondersteuning van een middel in het inleidend verzoekschrift moet worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas later aan het licht komt, en verzoeker niet aantoont waarom hij de betrokken argumentatie niet al in zijn inleidend verzoekschrift kon uiteenzetten, kan hiermee geen rekening worden gehouden. Verzoekers afsluitende overtuiging ten slotte dat de bestreden beslissing ten onterechte oordeelt dat hij een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang, heeft geen toegevoegde waarde.

- verzoeker op het einde van punt 2 in zijn synthesesememorie bijkomende toelichting verstrekt i.v.m. zijn dochter. De verwerende partij heeft in haar nota vastgesteld dat verzoeker verwijst naar zijn dochter maar niet aantoont in welke mate hij een morele afhankelijkheidsband met haar zou onderhouden. Verzoeker kan deze vaststelling niet aanwenden door in zijn synthesesememorie bijkomende feitelijke elementen mee te delen i.v.m. zijn dochter. Hiermee kan derhalve ook geen rekening worden gehouden.

3.3. Nu er geen wetsconforme synthesesememorie werd ingediend, wordt het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend vieren-twintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA